תלמודו בידו

דף קכ עמוד ב **יבמות**

א] לסובר שסימנים דאורייתא, על אלו סימנים שבגופו ובכליו אין סומכים להתיר את אשתו להינשא ?

ב] ראו אדם מחותך ומלא דקירות חרב, האם מתירים את אשתו ?

ג] ראו אדם צלוב או שהחיה אוכלת אותו, האם אשתו מותרת להינשא לאחר ?

ד] שחט באדם שני סימנים, האם הוא בחזקת חי או מת ?

א] שהמת היה גבוה או נמוך, או שבגדיו היו לבנים או אדומים.
סימן מובהק בבגד: לשון א', אין סומכים על זה, כי חוששים שהשאיל בגדיו לאחר.
לשון ב', סומכים על זה להתיר את אשתו.
- המוצא חמור צריך להחזירו למי שאומר את סימני האוכף שעליו.
שאין דרך לשאול אוכף משום שהוא יפצע את עור חמורו.

ב] **ר"ש בן אלעזר:** אין מתירים, שיכול להתרפא מפצעיו על ידי צריבת מקום החתך.
נחבל במים ונחתכה רגלו מן הברך ומעלה, אינו חי. שהמים מונעים הריפוי.
חכמים: מתירים את אשתו אף שלא ראו ביציאת נפשו, שאין לו תקוה לחיות.
נדקר בסכין מלובנת הצורבת את מקום המכה מיד, יכול לחיות.

ג] **צלוב** [תלוי במסמר על עץ]: אין מתירים את אשתו עד שיראו את מיתתו ממש.
חיה אוכלת: ממקום שאין נפשו יוצאה, אסורה. ממקום שנפשו יוצאה, מותרת.

ד] חי הוא וסופו למות. ולכן אם אמר לעומדים לידו, כתבו גט לאשתי, הרי יכתבו ויתנו.
אבל מעידים עליו להשיא את את אשתו, שודאי ימות אחר כך.
שחטו בשוגג [כגון שנפלה סכין מידו] אינו גולה, ואפילו שמת לבסוף. והטעם:
1. שמא הרוח גרמה את מיתתו. 2. שמא הנשחט קירב מיתתו על ידי שפירכס.
נפקא מינה כששחטו בבית שאין בו רוח אך פירכס, או בחוץ ולא פירכס.

הסיכומים "תלמודו בידו", הם באדיבות מכון "מעשה חושב". לרכישת הספר וליתר פרטים לפנות ל GEMARACARDS.COM
שגיאות מי יבין, נא לשלוח כל הערה הן בהבנת הדברים והן בעריכתם לtalmudobiyado@gmail.com
נתרם לזכות **רייזל, פנחס, פערל בלומא, גאלדא, ובנימין עסטרייכער** שיחיו